

Erilaiset unelmat

Kuivaan viimeiset vesipisarat naamastani, hengitykseni rauhoittuu ja sydämeni lyö vihdoin hitaammin. Nostan katseeni ja näen kultapokaalin nojaamassa seinää vasten. Olen jälleen kerran voittanut uimakisat ja tällä kertaa sain myös ensimmäisen apurahatarjoukseni, vaikka olen vasta lukion tokalla luokalla ja minulla on vielä vuosi jäljellä ennen kuin minun on valittava sopiva yliopisto.

Olen uinut melkein koko elämäni, tai ainakin niin kauan kuin muistan. Muistan vielä kuin olin pieni ja kilpailin isäni kanssa uimahallissa. Isä antoi aina minun voittaa ja siitä kasvoi rakkauteni urheiluun. Avaan kaapin ja raivaan tilaa uudelle palkinnolle siirtämällä muut pokaalit pois tieltä. Pysähdyn hetkeksi kaapin edessä ja katselen pokaaleita. Kaikista voitoista huolimatta en ole tyytyväinen. Jotain puuttuu elämästäni enkä osaa kuvailla mitä.

Seuraavana päivänä lihakseni särkevät vielä eilisen kilpailun jälkeen. Istun koulun ruokalassa ja olen valinnut etäisen pöydän ruokalan kulmassa. Istun yksikseni. Olisin voinut istua toisessa pöydässä muiden luokkalaisten kanssa, mutta istun mieluummin itse. Kaikki pitkät treenitunnit uimahallissa ovat yksi syy siihen ettei minulla juurikaan ole hyviä ystäviä. Olen juuri ottamassa ensimmäisen haukun kinkkuleivästä kun joku huutaa nimeni: "Minttu! Tuletko tänne kiitos!". Käännyin nopeasti ympäri ja näen rehtorin seisovan keskellä ruokalaa. Hänellä on paksu vihko kädessään ja yllätyksekseni hän ei ole yhtä vihainen kuin yleensä. Nousen nopeasti ja kiirehdin rehtorin luo. En halua kiinnittää liian paljon huomiota itseeni. Olen aina ollut ujo enkä mielelläni joudu huomion keskipisteeksi.

Seuraan rehtoria hänen työhuoneeseensa ja istahdan tuolille hänen pöytänsä eteen. Rehtorin työhuone on iso ja puhdas. Seinillä roikkuu mitaleja ja oven vieressä on lasikaappi täynnä urheilupalkintoja. Kouluni on aina arvostanut urheilusuorituksia ja kannustanut opiskelijoita panostamaan urheiluun opintojen ohella. Rehtori nostaa katseensa ja istahtaa omalle tuolilleen. Sydämeni lyö yhä nopeammin ja ihmettelen miksi rehtori on tuonut minut tänne. Vaikka tiedän etten koskaan rikkoisi mitään sääntöjä, olen kuitenkin huolissani. Ennen kuin ehdin liikkua huolestua, rehtori ottaa esille kansion. Hän vakuuttaa että kaikki on hyvin ja avaa pöydälle nostamansa kansion. Mutta kansio ei ole minun vaan sisältää toisen oppilaan tiedot.

Kansion kannessa lukee isolla Kasper Lahti. Hämmästyneenä katson rehtoria mutta hän käskee vaan minut jatkamaan lukemista. Kasperin arvosanat ovat keskimääräiset, eivät hyviä eikä huonoja. En edelleenkään ymmärrä miksi

rehtori näyttää toisen oppilaan suorituksia minulle, ja päätän kysyä häneltä. Rehtori kertoo että Kasper käy samaa koulua ja että hänen äitinsä on tärkeä koulun kannalta sillä hän on lahjoittanut paljon rahaa koululle. Lahjoitusten ansiosta koululla on varaa panostaa niin paljon urheiluun ja on pärjännyt hyvin monessa eri lajissa. Rehtori jatkaa kertomalla että myös Kasperin laji on uinti, mutta hän ei suoriudu niin hyvin kun hänen äitinsä haluaisi. Rehtori tarjoaa minulle suuren määrän rahaa mikäli olisin valmis auttamaan Kasperia ja valmentamaan häntä uimisessa. Epäröin hetken mutta näen epätoivon rehtorin silmissä ja ymmärrän ettei hän kysyisi apua mikäli tämä ei olisi erittäin tärkeätä. Suostun auttamaan.

Inhoan aikaisia aamuja sekä uimahallin kylmää vettä, mutta jälleen kerran olen suostunut äitini pyyntöön ja raahautunut uimahallille. Tuijotan väsyneenä uutta valmentajaa. Hän hymyilee pirteänä ja kannustavana ja on mielestäni aivan liian innokas. Tunnistan hänet koulusta, uskoisin että hän on vuoden minua nuorempi ja näin ollen toisella luokalla. Hän esittäytyy ja kertoo olevansa Minttu luokalta 2B. Tämä on taas yksi uusi yritys äidiltäni auttamaan minua parantamaan suorituksiani uimakisoissa. Hän ei vain jaksa ymmärtää ettei minua uiminen kiinnosta tarpeeksi ja käyttäisin mieluummin aikani kitaransoittoon. Mutta uusi valmentajani on söpö, joten päätän antaa hänelle mahdollisuuden ja olematta tavallisella huonolla aamutuulellani.

Olemme nyt kolmen viikon ajan treenanneet Mintun kanssa viisi päivää viikossa ja ensimmäistä kertaa elämässäni näen suuria edistyksiä uintitaidossani. Tämä on ensimmäinen valmentajani joka on kannustanut enemmän kuin painostanut, ja hänen rakkautensa lajiin on jopa hieman tarttunut minuun. Ihastukseni tähän söpöön valmentajaan on myös kasvanut ja tämän takia olen nähnyt vaivaa tehdäkseen vaikutuksen ja olemaan hyvä oppilas. Kisa kahden viikon päästä lähestyy ja silloin halua suoriutua hyvin, uuden valmentajan takia enkä miellyttääkseni äitiäni.

On vielä aamuhämärä kun saavun uimahallille. Tulin tuntia ennen Mintun kanssa sovittua treeniä, sillä haluan yksikseni hioa kroolitekniikkaa. Oli helppo päästä sisään sillä onneksi äidin avainkortti käy kaikkiin koulun oviin ja kortti oli näppärästi päällimmäisenä hänen käsilaukussaan eteisen lattialla. Laitan valot päälle ja ilmeisesti siivooja on yöllä pessyt lattiat, sillä ne ovat edelleen märät. Minulla on kiire altaaseen, ja vaikka tiedostan märän laattalattian en ole tarpeeksi varovainen kiireessäni aloittamaan treenit ja liukastun avuttomasti. Kaikki tapahtuu niin nopeasti etten ehdi ajatella enkä mitenkään vaimentaa kaatumista, ennen kun pääni kolahtaa altaan reunaan ja kaikki pimenee.

